

בש"פ 8131/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד ג'בר, זיאד ג'בר

בבית המשפט העליון

בש"פ 8131/16

כבוד השופט י' דנציגר
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

1. מוחמד ג'בר
2. זיאד ג'בר

המשיבים:

בקשה שניה להארכת מעצרו של המשיב 2 ב-90 ימים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ח בתשרי תשע"ז (30.10.16)

בשם המבקשת: עו"ד דפנה שמול

בשם המשיב 2: עו"ד אבי חימי

החלטה

לפני בקשה שניה להארכת מעצרו של המשיב 2 ב-90 ימים החל מיום 4.11.2016 או עד למתן פסק דין בעניינו
בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם מבין המועדים.

כתב האישום מייחס למשיב 1 (שמעצרו הוארך ביום 26.10.2016 בהסכמת בא כוחו), לאביו - הוא המשיב 2, שהינו המשיב היחידי בדיון של היום - ולאחיו של המשיב 1 (להלן - הקטין), עבירה של רצח וכן עבירה של חבלה בכוונה מחמירה. הרקע לביצוען של העבירות המיוחסות לשלושה הינו אירוע משנת 2007 בו נדקר למוות בן אחר של המשיב 2, על ידי אביו של המנוח.

הסכמי פשרה ועטוות שנכרתו בין המשפחות, על רקע אירוע הדריסה, לא הביאו ליישוב הסכסוך והמשיבים גמרו אומר להמית את המנוח על רקע הסכסוך. ביום 7.9.2015 יצאו המשיבים עם הקטין לרמאללה, בה נמצאו באותה עת המנוח ובן משפחתו. המשיבים רכשו בחנות כלי בית סכינים כדי לדקור באמצעותן את המנוח למוות. בשלב מסוים עזב המשיב 2 את רמאללה ונסע למבשרת ציון. המשיב 1 והקטין ארבו למנוח ולקרוב משפחתו במקום מסוים במרכז רמאללה. השניים דקרו את המנוח ואת קרוב משפחתו פעמים רבות. כתוצאה מהדקירות מת המנוח במקום ולקרוב משפחתו נגרמו פציעות בראשו ובאיזור שכם שמאל.

מתסקיר שירות המבחן מיום 21.12.2015 עולה כי למשיב 2 עבר פלילי (בעבירות אלימות והונאה), וכי הסכסוך בין המשפחות גרם לו לתחושות אובדן, עלבון וזעם. השירות לא המליץ על שחרור המשיב 2 לחלופת מעצר ובית המשפט המחוזי הורה ביום 21.12.2015 על מעצרו עד תום ההליכים, לאור המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו.

בתסקיר משלים, שהוכן בעקבות בקשה לעיון חוזר שהגיש המשיב 2, התקשה השירות להמליץ באופן חד משמעי על שחרורו של המשיב 2 לחלופת מעצר חדשה שהוצעה, בעיר אום אל פאחם. אף על פי כן הורה בית המשפט המחוזי ביום 13.3.2016 על מעצרו בפיקוח אלקטרוני של המשיב 2 בחלופה המוצעת, בפיקוח רצוף של המפקחים שנקבעו, שאינם בני משפחתו הקרובה. ביום 17.3.2016 קיבל בית משפט זה (השופט צ' זילברטל) את הערר שהגישה המבקשת והותיר את המשיב 2 במעצר מאחורי סורג וברית. ביום 31.7.2016 הוארך מעצרו של המשיב 2 ב-90 ימים נוספים (השופט א' חיות).

המבקשת טוענת כי מעשיהם של המשיבים מעידים על המסוכנות הרבה הנשקפת מהם, שלא ניתן לאיינה באמצעות חלופה. המבקשת עומדת על התכנון הקפדני בו נקטו המשיבים - ובפרט המשיב 2 שהינו, לטענתה, יוזם האירוע ומגייס המשיבים האחרים - על מנת לממש את תוכניתם לרצוח את המנוח; על ביצוע העבירות באור יום ובמרכז העיר רמאללה; ועל כך שהמשיב 1 והקטין לא בחלו בפגיעה באדם נוסף על מנת לממש תוכניתם לרצוח את המנוח. חזקת המסוכנות מתקיימת במקרה דנן - לשיטת המבקשת - משום שמדובר בעבירת רצח ובהתחשב בכך שהמעשים נעשו באכזריות רבה ובאמצעות נשק קר אותו רכשו המשיבים בצוותא. נטען כי מסוכנותו של המשיב 2 מתגברת עוד יותר נוכח עברו המכביד (הכולל הרשעה בעבירת אלימות משנת 2012).

עוד נטען כי ההליך העיקרי מתנהל כסדרו ולעת הזו קבועים חמישה מועדי הוכחות נוספים לאלו שכבר התקיימו, בתקופת ההארכה המבוקשת. נוכח ויתור ההגנה על העדת 33 עדי תביעה, התקצר משכה של פרשת התביעה וזו תסתיים, כך מצופה, בתום שתיים מחמש הישיבות דנן.

המשיב 2 טוען כי קיים חשש של ממש להתמשכות ההליך, בהתחשב בכך שחלק מן העדים שאמורים להעיד הם פלסטינאים שאין לדעת אם יתייצבו (ומציין כי לישיבת ההוכחות האחרונה לא הופיעו שלושה עדי תביעה פלסטינאים).

עוד נטען כי מאז האירוע חלפה כשנה ומאז החלטתו של השופט צ' זילברטל כחצי שנה. תשומת הלב מופנית לדבריו של השופט זילברטל בסיפא לפסקה 6 להחלטתו לפיהם: "לעת הזו (דהיינו ליום 17.3.2016 - י.ד.) אין מנוס מהמשך מעצרו של המשיב". בתקופה זו, כך נטען, לא התרחשו ארועים חריגים מצד מי מהצדדים. עוד מצוין כי עדי משפחת המנוח כבר העידו. לשיטת המשיב 2, נקודת האיזון השתנתה באופן המצדיק שחרורו למעצר בפיקוח אלקטרוני בחלופה שהוצעה ושנתקבלה בהחלטת בית המשפט קמא.

אני סבור כי נקודת האיזון עדיין לא השתנתה ואם נוטלים בחשבון את מכלול השיקולים שהובילו לקבלת ערר המדינה על ידי בית משפט זה, הרי שמוצדקת הארכת המעצר גם במועד זה. על חומרתן של העבירות המיוחסות למשיב 2 אין צורך להכביר במילים (הגם שהוא שותף להן מכוח דיני השותפות). יש לייחס חשיבות גם למעמדו הנטען כמתכנן האירוע וכמגייס שני המעורבים הנוספים, שנים רבות לאחר אירוע הדריסה. לכך יש להוסיף את עברו הפלילי המכביד של המשיב 2.

נראה כי ההליך העיקרי בעניינם של המשיבים 1 ו-2 מתנהל כסדרו, בהתחשב בהצהרת המבקשת כי פרשת התביעה תסתיים בתוך שתי ישיבות הוכחות, מתוך הישיבות שנקבעו לתקופת ההארכה.

הבקשה מתקבלת איפוא.

ניתנה היום, כ"ח בתשרי התשע"ז (30.10.2016).

ש ו פ ט